

Inecunoscințare

Conform votului adunării generale a Societății din 5 Febr. cr., o delegațiune a biroului s'a prezentat la D-nii Miniștri de domenii, de interne și de lucrări publice.

D-l Ministru de domenii cu cea mai mare bunăvoință a admis cererea Societății de a suprima din legea organizării meseriilor articolele privitoare la ingineri și arhitecți, rămânând ca în această cestiune să se presinte un proiect de lege special de către D-l Ministru de lucrări publice.

D-l Ministru de interne a reînnoit asigurarea despre interesul ce acordă acum, ca și în trecut, Societății politehnice și corpului tehnic.

A exprimat părerea că inițiativa îndrumărei inginerilor spre activitatea privată trebuie să plece de la ei și de la Societatea politehnică, care poate înlesni asociațiile de ingineri.

D-sa a promis că va citi cu luare aminte dorințele exprimate de Societate în cererea ce i s'a înmănat.

În privința casului special a concesiunii luminatului orașului București D-l Ministru a observat că această cestiune ne este deschisă încă din anul 94 și inginerii ar fi putut face propuneri, fiind că îi consideră capabili de a executa și conduce astfel de exploatări, de ore-ce sunt capabili de a le controla.

D-l Ministru de Lucrări publice ne a încunoscințat că de acord cu D-l Ministru de domenii a intervenit în secțiunile camerei și s'a făcut chiar suprimarea articolelor privitoare la ingineri și arhitecți din proiectul de lege al meseriilor.

Tot odată D-sa ne a promis că va prezenta cât se poate de curând un proiect de lege regulând exercițiul profesiei de inginer și arhitect, ținând seama de desideratele Societății, ce i-au fost exprimate în proiectul de lege ce i-a fost înmănat în urma votului adunării generale a Societății de la 3 Decembrie 1900.

Dăm aci textul cererei adresate D-lui Ministru de interne, cerere votată de adunarea generală :

Domnule Ministru,

Avântul luat de lucrările publice în țara noastră în acești din urmă 20 ani, a avut ca consecință îndrumarea multor tineri către profesiunile tehnice. Din faptul că statul a executat cele mai multe lucrări a urmat în mod natural absorbirea în funcțiunile publice a acestui personal, în număr insuficient până în timpii din urmă.

Dificultățile financiare au impus după această perioadă activă o restrângere bruscă și aproape totală a lucrărilor publice, creând ast-fel o situațiune, cu atât mai grea cu cât era mai neașteptată pentru corpul tehnic. Inginerii, conștienți de datoria lor către țară, nu au protestat și nu protestează contra sacrificiilor, ce această stare de lucruri le impune lor personal în interesul general, au însă dreptul și sarcina să se preocupe de viitor și să apere trecutul lor în contra acușățiilor nedrepte ce li se aduc.

Este aproape sigur că pentru mulți ani încă statul nu va putea relua activitatea sa de altă dată în lucrările publice și prin urmare nici să ocupe personalul astăzi disponibil nici pe cei ce se destină carierelor tehnice.

Singurul debușeu de intrevăzut nu mai este dar de cât inițiativa privată.

Privind cestiunea din punct de vedere al interesului general, importanța necesității de a deștepta inițiativa privată apare încă mai evidentă.

Pentru un moment însă ne isbim de dificultatea de a găsi capitale suficiente și în condițiuni avantagiöse, dificultate pe care a întâmpinat-o și statul, de și creditul său e mult mai bine stabilit. Până când însă condițiunile actuale se vor schimba, credem că administrațiunile publice au puțința și datoria să înlesnescă această îndrumare indispensabilă nu numai pentru binele și siguranța corpului tehnic, dar și pentru interesul general.

Marile întreprinderi publice, cerând capitale considerabile de prima instalațiune cunoscute și o educațiune profesională specială din partea personalului, au fost la început concesionate la companii streine, de ore-ce nici unul din aceste două elemente nu se găsea în țara noastră. Ast-fel s'a procedat cu drumurile de fer în prima perioadă, cu monopolurile statului, cu concesionile de iluminare ale orașelor, cu tramwaele etc.

De îndată ce însă personalul tehnic a fost în număr suficient, și chiar mai înainte de acesta, statul nu a esitat de a organiza exploatarea acestor întreprinderi cu o administrațiune română, de și continua a face apel la capitalurile streine pentru construcțiune, pe care a încredințat'o personalului român.

Cea ce statul a făcut cu lucrările sale, ar putea face comunele într'o sferă mult mai restrânsă, în condițiuni mult mai avantagiöse astăzi, de ore-ce personalul tehnic e mult mai numeros și posedă o experiență, care îi lipsia de sigur acum 20 ani.

Ast-fel când orașele intră în stăpânire prin amortisare în favoarea lor a celei mai mari părți din instalațiunile concesionate, când prin urmare capitalul necesar pentru exploatare este mult mai redus, ele au datoria să îndrumeze inițiativa română către acele întreprinderi, oferind Românilor aceleași avantaje, dacă nu chiar mai multe de cât străinilor. Comunele, aducând partea din instalațiuni ce le revine, ar putea să cedeze exploatarea tehnică și comercială unor sindicate române, cari ar pune numai capitalul necesar rulmentului și noilor instalațiuni.

Pentru acesta însă este indispensabil, Domnule Ministru, ca pe de o parte să nu se prejudice cestiunile prea din vreme, iar pe de alta comunele să pună în cunoștința corpul tehnic român, dând cea mai largă publicitate unui program, care să conțină cerințele lor, cum și elementele necesare pentru studiarea cestiunii, elemente cari alt-fel sunt imposibile de procurat și fără de cari ori-ce tentativă este zadarnică.

Principiile ce s'au preconizat cu ocaziunea prelungirii concesiunii iluminatului Capitalei ne paru însă cu totul opuse acestei îndrumări, menită să desvolte spiritul de inițiativă la noi. Când administrațiunile publice pune în principiu, precum s'a făcut în consiliul comunal al Capitalei în ședința de la 15 Ianuarie trecut, că nu pot lua asupra lor întreprinderi de natura celor de cari vorbim mai sus, din cauza incapacității corpului tehnic român și a inferiorității lui ca administratori, credem, Domnule Ministru, că aducându-se o acuzare nejustificată și nedreptă să lovește în același timp în interesele țării.

Când justificarea unei prelungiri de concesiune către o societate streină se face pe baza incapacității personalului român de către însăși aceia cari ar trebui să aibă mai multă încredere în elementul național, cum va putea găsi acest corp peste hotare creditul necesar inițiativei private.

Adevărul este că dacă elementul român nu posedă încă o educațiune profesională desăvârșită, cauza nu este de cât desvoltarea economică prea repede a țării, care a absorbit activitatea Românilor în altă direcțiune; nu e mai puțin adevărat însă că dacă așteptăm ca această educațiune profesională să fie completă pentru a încerca or ce activitate, ne învêrtim într'un cerc vițios, din care nu vom eși nici odată.

Prin încercarea ce s'ar face înlesnind Românilor ast-fel de întreprinderi, se va aduce nu numai o desmințire acușățiunilor nedrepte aruncate corpului tehnic român, dar și o îndrumare a lui către întreprinderi de același fel a căror trebuință se constată în toate orașele mai importante ale țării.

De aceea, Domnule Ministru, credem de a noastră datorie să atragem atenția D-vóstră asupra discreditului și răului ce s'ar face atât corpului tehnic, cât și țării în general, lăsând să se ia ast-fel de măsuri, nejustificate chiar dacă interesul imediat al comunei București ar pleda în favórea lor.

Basați pe solitudinea ce personal ați arătat corpului tehnic în trecut, suntem siguri, Domnule Ministru, că veți bine voi a ține seamă de dorințele lui, mai ales când prin acésta veți aduce și un însemnat serviciu țării nóstre.